



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 47. S. Daniel Stylites Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

thei Eluri per litteras certiore fecerant, ^{Sæculum V.}
 & quantos tumultus Constantinopoli cie- ^{A. C. 476.}
 ret in hunc finem, ut Sedi Alexandrinæ
 restitueretur. Idcirco Papa ad Impera-
 torem scripsit epistolam, 10. Jan. an. 476.
 datam. Hortatur, ut Marciani, & Leo-
 nis, sub quibus educatus fuerat, exempla
 sequeretur, cum his Imperatoribus Con-
 cilium Calcedonense, atque S. Leonis
 epistolam, in qua Fides clarissime expli-
 cata esset, defenderet, in Sedem Alexan-
 drinam Episcopum Catholicum reduce-
 ret, & Timotheum, infamem Latronem,
 ejiceret.

Simul Acacio scripsit, & mandavit, *epist. 5.*
 ut tanquam suus Legatus hanc causam
 ageret, cum Presbyteris, & Monachis,
 Timotheo adversantibus, operam junge-
 ret, & Imperatorem rogarent, ut usur-
 pator ab urbe Alexandria excluderetur,
 prohiberent etiam, ne de convocando
 Concilio mentio fieret; *quippe nunquam*
actum est Concilium, inquit, nisi tunc,
quando novus error, aut aliquod de Do-
ctrina dubium Fidelium mentes perturba-
vit, ut communi Episcoporum deliberatio-
ne tolleretur.

§. XLVII.

S. Daniel Stylites Constantinopoli.

Acacius, communicato cum Monachis *vit. S. Dan:*
 consilio, S. Daniele Styliem advo- *ap. Sur. II.*
 care *Dec. c. 41.*

Sæculum V.
A. C. 476.

care statuit, eique indicari iussit, quæ Imperator Basiliscus moliretur. Is sua quoque ex parte misit, qui suo Nomine de Acacio quererentur; accusabat Patriarcham, quod cives contra se accenderet, militum animos ad seditionem sollicitaret, & se cumlaret conviciis. Daniel

c. 2. Imperatori responderi mandavit; futurum, ut Deus Regnum ejus destrueret, & adeo graviter increpuit, ut Legatus, ea a se Principi in faciem referenda promittere non ausus, Sanctum rogaret, sibi tam acerba monita in epistola, sigillo clausa, dari. Patriarcha quoque, multis congregatis Episcopis, misit, qui Danielem rogarent, ut ad opem Ecclesiæ ferendam veniret; cumque e Columna sua descendere nollet, secundo misit Acacius, qui ultimis precibus virum Sanctum, ut descenderet, exorarent. Hi gestibus, verbis, & lacrymis doloris vim significabant, adducto Christi Domini Exemplo, qui

c. 43. propter nostram Salutem de Cælo descendisset. Tandem Daniel descendit, atque ab Episcopis, & Patriarcha ingenti gaudio exceptus est. Adiit conventus populi, tam furiose commoti, ut incendendam esse Civitatem vociferaretur. Basiliscus perterritus Constantinopoli erupit, postquam mandasset, ne Senatores cum Acacio consilia communicarent. Daniel, comitantibus Monachis, & maxi-

Theod. Leff.
p. 556.

ma

ma populi multitudine & ipse exiit, at- Sæculum V.
A.C. 476.
que ad *Hebdomon*, ubi erat Imperator,
festinavit. Cum adveniret aliquis Go-
thus, per fenestram prospiciens, vidit,
quod vir Sanctus portaretur (quippe quia
insolito vitæ rigore nunquam non stabat,
ita intumuerant pedes, ut ingredi non
posset) itaque Gothus cum videret, quod
portari se aliorum humeris pateretur, ir-
ridens dixit: *Ecce novum Consulem!* si-
mulque corruens, animam reddidit. Præ-
toriani, ipsius Imperatoris vitæ timentes,
Danielem ab ingressu in Regiam prohi-
buerunt. Ipse excusso pedum pulvere, Matth. 10,
14.
juxta dictum in Evangelio, socios, ut idem
facerent, monuit, & Constantinopolim
rediit, militibus, qui eum comitabantur,
habitum viri, & vitæ rationem stupenti-
bus. Misit ad eum Imperator, ut ad se
rediret, sed Daniel indignans venturum
se negavit. Tandem postquam alios,
aliosque frustra misisset Basiliscus, ipse ad
S. Virum se confert, ejus pedibus proster-
nitur, & veniam rogat. At Daniel, Im-
peratore severe objurgato, ad adstantes
conversus dixit: *ficta est ista humilitas,
& pallium, quo crudelitatem tegat. Bre-
vi agnoscetis vindictam Dei, Potentium
Superbiam deprimentis.* Igitur prædicto
Basilisci lapsu, & multis editis miraculis,
ad suam Columnam viam relegit. Alius
quoque Monachus, cui nomen Olympius,

Sæculum V. Imperatoris malam fidem liberrime re-
 A. C. 476. prehendit.

§. XLVIII.

Schismaticorum Conatus.

Evagr. III. Interea Timotheus Elurus in itinere Ale-
c. 6. xandriam Ephesi substitit, & Synodum
 Episcoporum Asiæ, sibi ex asse addicto-
Id. c. 5. rum, coegit. Illi, cum scirent, quantum
 Constantinopoli Basiliscus urgeretur, ut
 epistolam suam Encyclicam retractaret,
 miserunt Libellum supplicem, in quo
 querebantur, se a Fidei inimicis, id est,
 Catholicis, falso insimulari, quod metu
 cogente subscripsissent, & exhortabantur,
 ut, si inconstantia Notam vellet effuge-
 re, nihil novi promulgari juberet. In
 hoc Schismaticorum Concilio Paulus,
 Episcopus Ephesus, qui fuerat deposti-
 tus, restitutus est, & reddita Ecclesie
 Ephesina Dignitas Patriarchalis, qua ab-
 lata eam Concilium Calcedonense Eccle-
 sia Constantinopolitana subjecerat.

Timotheus Elurus ubi confecto itine-
 re Alexandriam pervenit, omnes ad se
 venientes Concilium Calcedonense ana-
 thematizare cogebat. Non nulli tamen
 ab ipsis partibus defecerunt, & inter
 alios Theodotus, Episcopus Joppen-
 sis, quem Anti-Episcopus Jerosolymitanus
 Theodosius ordinaverat. Scilicet Timo-
 theus, etiamsi Concilio Calcedonensi esset
 infen-